

Тож, є необхідність ознайомити студентів з основними прийомами тайм-менеджменту, використання яких може допомогти студентові оптимізувати власний час та освітню діяльність.

Прийоми тайм-менеджменту:

- постановка задачі – визначення критеріїв важливості та терміновості завдання;
- планування – процес, що покликаний забезпечити раціональне використання найціннішого ресурсу – часу: чим краще сплановано час, тим ефективніше буде його використано в особистих і освітніх інтересах для послідовного доведення до кінця розпочатої справи;
- уміння працювати з інформацією – необхідно розробити раціональний підхід до вивчення, отримання та використання інформації;
- уміння виконувати неприємні справи – їх рекомендують виконувати в першу чергу;
- уміння чергувати роботу та відпочинок – у будь-якої людини в добі 24 години і тільки декому вдасться встигати все – навчатися, відпочивати, утримувати в порядку кімнату, проводити час з друзями, а інші лише скаржаться на брак часу.

Основну мету тайм-менеджменту можна сформулювати наступним чином:

- максимально використовуйте власні можливості;
- усвідомлено керуйте ходом свого життя;
- вмійте побороти зовнішні обставини.

Ключовий принцип тайм-менеджменту: «Все може бути удосконалено!»

АНАЛІЗ СИТУАТИВНИХ ЗАВДАНЬ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Компанієць К.М.

Науковий керівник: викл. Науменко Н.В

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

05021104saga@gmail.com

Вступ. Головне завдання для оновленої України сьогодні – це відповідати стандартам високорозвинених країн та досягати певних результатів, що демонструватимуть конкурентоспроможність в єдиному професійному світовому просторі. Медична освіта сьогодні повинна забезпечити високоякісну підготовку фахівців охорони здоров'я, які зобов'язані не тільки досконало володіти спеціальністю, а й мати компетентності щодо вирішування складних етичних питань, вміння адаптуватись до нових змін, розумітись у питаннях страхування, економіки, юриспруденції, спілкування діловою мовою. Саме формування спеціалістів нового типу забезпечить досягнення високих показників громадського здоров'я нації, що є одним з найголовніших напрямків державної стратегічної політики. Усвідомлення високої суспільної значущості громадського здоров'я додає нові напрямки у медичний освітній процес, практичним прикладом чого стає запровадження нових навчальних програм з підготовки фахівців зі спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань «Охорона здоров'я».

Метою дослідження є аналіз навчального потенціалу методу розв'язування ситуативних задач і вправ у формуванні професійної культури майбутніх фахівців охорони здоров'я, що проходять навчання на базі кафедри ХНМУ-ПВМ№1,ОББ, за навчальною дисципліною «Етичні норми в громадському здоров'ї».

Матеріали та методи – теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми; практичні: опитування, бесіди, спостереження, складання кейсів, тестування для виявлення доцільності використання та аналізу ситуативних завдань у професійній підготовці майбутніх фахівців охорони здоров'я.

Отримані результати. Громадське здоров'я базується на певних принципах і цінностях, які використовуються при вирішенні етичних питань (здоров'я індивіда та соціум, біомедичні

дослідження), при запровадженні відповідних профілактичних заходів з оздоровлення та застосування якісних стандартів надання медичних послуг, при відповідях на питання біологічної безпеки та біологічного захисту. Ефективна діяльність у сфері охорони здоров'я передбачає здатність фахівця швидко адаптуватись до нової ситуації, виконувати свої функції як у звичайних, так і в екстремальних умовах, аналізувати й миттєво приймати рішення, розв'язувати складні нетипові завдання, прогнозувати наслідки своїх дій та ін. Такі вміння і навички, як показує практика, можна розвинути лише в умовах, максимально наближених до реальних, тобто на прикладі конкретних ситуацій, використовуючи в професійній освіті методи ситуативного навчання. Основною ознакою методу розв'язування ситуативних задач і вправ є те, що студент, маючи усі необхідні дані, не може отримати результат безпосередньо з пізнавальних завдань, для цього необхідно перетворити ці дані й самостійно виконати з ними ряд практичних і розумових операцій у певній послідовності. Методика розробки ситуаційних завдань базується на певних кроках та формуванні кейсів:

Крок 1. Обираємо компетенції, які хочемо оцінити

Крок 2. Формулюємо лінію сюжету (ситуацію)

Крок 3. Описуємо, через що виникає проблема

Крок 4. Констатуємо, у чому конфлікт або проблема

Крок 5. Ставимо запитання і формулюємо завдання

Щоб студент міг легко зрозуміти суть ситуації, а найголовніше — своє завдання, кейс зазвичай складається з трьох головних блоків:

- опис (сюжет, учасники, проблема)
- спонукання до дії (стимул для прийняття рішення)
- формулювання завдання (завдання).

Метод дозволяє краще зрозуміти мету заняття; вдало провести мотивацію; полегшити вивчення матеріалу за дисципліною, що базується на принципах етики та деонтології, як вчення про моральні норми і правила, що визначають складні питання цінності життя людини, моральні аспекти втручання в репродукцію людини, проблеми трансплантології, етичні питання при проведенні біомедичних досліджень, знання нормативно-правових документів про захист прав і переваги людини в зв'язку з використанням досягнень в біології, медицині; етичні проблеми біотехнологій подвійного використання та інші.

Висновки. Таким чином, аналіз ситуативних завдань у підготовці майбутніх фахівців охорони здоров'я створює умови для інтелектуального розвитку та самореалізації особистості, дозволяє моделювати професійні ситуації, оцінювати дії колег та свою власну поведінку, занурюватися в реальну атмосферу ділового співробітництва. Знання та уміння набувають для студентів особистісного смислу та трансформуються у компоненти професійної культури тоді, коли засвоюються ними у професійному контексті. Використання методів ситуативного моделювання у формуванні професійної культури майбутніх фахівців охорони здоров'я цілком доцільне й ефективне.

ПСИХОЛОГІЧНІ ІГРИ У ВЗАЄМОДІЇ СТУДЕНТІВ (ЗА ТРАНЗАКТИМ АНАЛІЗОМ Е. БЕРНА)

Лаврент'єв М.А.

Науковий керівник: доц. Альохіна Н.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

vbas321@gmail.com

Вступ. Ерік Берн, Ян Стюарт та інші психологи, які створили і розвивали метод трансакційного аналізу, сформулювали таке явище у взаємовідносинах між людьми, як